

1874-05-21

AFSENDER

Sofie Rønne

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Generel kommentar:
Afventer transskription.

Afsendersted:
Rosenvænget

Omtalte personer:
Susette Cathrine Holten
Sofie Rønne
Joakim Skovgaard
Niels Skovgaard
P.C. Skovgaard
Wilhelmine Skovgaard

Omtalte steder:
Viborg

Arkivplacering:
Mappe 31 nr. 33

DOKUMENTINDHOLD

Sofie Rønne fortæller at P.C. Skovgaard har været syg et par dage, men at han nu ser ud til at komme sig.

TRANSSKRIFTION

Mappe 31 nr 33

Rosenvænget 21-05-74.

Kjære Joakim!

Du bliver vist meget forundret ved at faae Svar førend vi have hørt fra Dig, men der er fordi Din Fader har været syg siden i Tirsdags Aften og jeg mærker at en stor Mængde Mennesker har faaet det at vide, saa jeg er bleven bange for, at et Brev med overdreven Beretning kunde finde Vej til Viborg; jeg synes derfor det var bedre Du fik Sandheden at høre fra os, tilmed da jeg idag kan melde Dig, at Din Fader Gud ske Lov har det en Del bedre; saa vi har Grund til at haabe, at det Værste er overstaaet. Han spiste i tirsdags hos Grevinde Moltke og da han nogle Timer efter følte at han blev syg, gik han hjem omtrent Klk 8. jeg blev jo forundret ved at se ham saa tidlig men jeg saa strax at han var meget syg og da jeg indsaa, at hurtig Hjælp var fornøden løb Niels lige til Lehmann, og da han ikke var [Cathrine kom nu og sender Dig en kjærlig Hilsen]

-2-

hjemme, hentede han Lund, som ordinerede Surdejg under Fødderne og Is paa Hovedet; derefter sendte jeg bud til Hempel, der samme Aften sendte sin Søn herud, for at se om der var mere at gjøre, og selv kom han igaar og gav nogen Mixtur, som beroligede Din Fader en Del; saa vi allerede igaar Aftes mærkede lidt Bedring, men i Dag er Forandringen til det bedre hel kjendelig, saa vi tør vel haabe at han snart kan komme lidt op igjen. Den første Nat vågede jeg og sidste Nat var Din Faster hos ham. Idag har han faaet Lov at blive fri for Surdeigen, men Isen skal han blive ved med, lidt endnu. Idag har han begyndt at nyde lidt og det smager ham godt og lader til at bekomme ham vel. Hvis Nogen spørger hvad det er Din Fader fejler, saa kalder Lægen det et Anfald af Svimmelhed. Om Alt nu bliver ved at gaa sin jevne Gang, har jeg tænkt at Du skal høre fra os i næste Uge; skulde der ske Noget, som trænger til hurtig Meddelelse, kan Du stole paa at vi skal skrive det til Dig, saa Du ikke skal bryde Dig om hvis Du hører løse Rygter, der let overdrives. – Da jeg havde begyndt paa Brevet kom jeg til at tænke paa at Du ikke holder af den slags Bogstaver, derfor skiftede jeg. Niels og Cathrine er raske, men Ingen af dem er hjemme i dette Øjeblik, saa de ved ikke at jeg skriver til Dig. Modtag nu til

Slutning de kjærligste Hilsener fra Din Fader og Din hengivne
Sofie Rønne

Rosenvænget 21-5-74.

Kjære Jakob,

Vi blivne vist meget forundret med
at hun som forund os som fød for mig,
men det er fordi din Fader som næst syg
fiden i Tirsdags Aften og jeg troede
at nu stod Men og den Marne, som fød forund
det er vist, som jeg er blivne bange
for, at at hun med onsdag den Lørdag
ning Lørdag fiden til Viborg;
jeg synes derfor det var bedre at
sende hende at høre fra os, tilmed da
jeg idag kan medde Dig, at din Fader Gud
ske Loo har det en Del bedre; saa vi har
Grund til at haabe, at det Værste er overstaaet.
Han spiste i Tirsdags hos Grevinde
Moltke og da han nogle Timer efter fattede
at han blev syg, gik han hjem omtrænt kl. 8.
jeg blev jo forundret ved at se ham saa tidlig
men jeg saa strax at han var meget syg
og da jeg indsaa, at hurtig Hjelpe var fornøden
løb Niels lige til Lehmann, og da han ikke var

Kathrine kom nu og sendte Dig en Hælsing af os

Hjemme, hentede han Lund, som ordinerede
Lurdejg under Fødderne og Is paa Hovedet;
derefter sendte jeg Bud til Henspel, der samme
Aften sendte sin Ton herud, for at se om der
var mere at gjøre, og selv kom han i gaar og
gav nogen Misetur, som beroligede Din Fader
en Del; saa vi allerede i gaar Aften mærkede lidt
Bedring, men i Dag er Forandringen til
det bedre hel Kjendelig; saa vi tør vel haabe
at han snart kan komme lidt op i igen.
Den første Nat vågede jeg og sidste Nat var Din
Faster hos ham. I dag har han faaet Lov at blive
fri for Lurdeigen, men Tsen skal han blive ved
med, lidt endnu; I dag har han begyndt at nyde
lidt og det smager ham godt og lader til at bekomme
ham vel. Hvis Nogen spørger hvad det er Din Faders
fejl, saa kaldes Lagen det et Anfald af Krimmelhed.
Om Liden bliver ved at gaa sin jevne Gang, har jeg tænkt
at Du skal høre fra os i næste Uge; skulde der ske Noget,
som trænger til hurtig Meddelelse, kan Du stole paa at vi
skal skrive det til Dig, saa Du ikke skal bryde Dig om
hvis Du hører løse Rygter, der let overdrives. — Da jeg ha-
de begyndt paa Brevet kom jeg til at tænke paa at Du ikke
holder af den Lags Bogstaver, derfor skiftede jeg Niels og
Lathrine er værre, men Ingen af dem er hjemme
i dette Øjeblik, saa de ved ikke at jeg skriver til
Dig. Modtag nu til Slutning de Kjærligste Hilsener
fra Din Fader og Din hengivne

Lofie Rønne